

(۱)

الف) (i) به طور واضح نادرست است. بیان می‌کند که با داشتن اندازه‌گیری‌های M_1 و M_2 تعداد ستاره‌ها مستقل از کانون عدسی است.

(ii) ساختار علی رابه درستی باز نایی می‌کند: هر اندازه‌گیری با تعداد واقعی ستاره‌ها و کانون عدسی هانت تأثیر قرار می‌گیرد و دو تکسکوپ مستقل از هم هستند.

(iii) یک شبکه‌ی درست، اما پیچیده تر را نشان می‌دهد.

ب) شبکه (ii) بهتر است، زیرا تعداد پارامتر کمتری لازم دارد (بست به iii)

ج) برابر محاسبه $P(M_1 | N)$ لازم است بر روی F_1 شرط گذاری شود (هر دو حالت F_1 در نظر گرفته می‌شود و با احتمال آنها وزن دهی می‌شود):

$$P(M_1 | N) = P(M_1 | N, F_1) P(F_1 | N) + P(M_1 | N, \neg F_1) P(\neg F_1 | N)$$

$$= P(M_1 | N, F_1) P(F_1) + P(M_1 | N, \neg F_1) P(\neg F_1)$$

فرض کنید که f احتمال این باشد که تکسکوپ خارج از کانون باشد (کانون تکسکوپ خواب باشد). این ترمین بیان می‌کند که این موجب لا زیر شمارش به یا بیشتر ستاره‌ها می‌شود، اما اگر $N=3$ یا کمتر باشد، شمارش صفر خواهد بود اگر تکسکوپ خارج از کانون باشد. اگر تکسکوپ در کانون باشد (کانون تکسکوپ سالم باشد)، در این صورت فرض می‌کنیم یک احتمال e برای شمارش یکی دو تا کمتر و احتمال e برای شمارش یک ضلعی بیشتر وجود دارد. در باقی زمانها $(1-2e)$ شمارش دقیق خواهد بود. در این صورت جدول احتمال شرطی به صورت زیر خواهد بود:

	$N=1$	$N=2$	$N=3$
$M_1=0$	$f+e(1-f)$	f	f
$M_1=1$	$(1-2e)(1-f)$	$e(1-f)$	0
$M_1=2$	$(1-f)e$	$(1-2e)(1-f)$	$e(1-f)$
$M_1=3$	0	$e(1-f)$	$(1-2e)(1-f)$
$M_1=4$	0	0	$e(1-f)$

جمع هر ستون برابر با 1 است.

مقادیر منطقی برای e و f می‌تواند برابر باشد: $e = 0.05$ $f = 0.002$

۲)

(> امکان محاسبه‌ی محتمل‌ترین تعداد ستاره‌ها بدون دانستن توزیع پیشین $P(N)$ وجود ندارد.

احتمالات پیشین را p_2 ، p_4 و $p_{\geq 6}$ در نظر می‌گیریم.

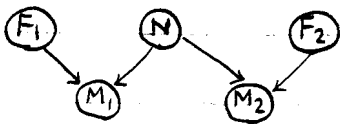
احتمال پسین برای $N=2$ می‌شود $p_2 e^{2(1-f)^2}$

" " برای $N=4$ حداکثر می‌شود $p_4 e^f$

(زیرا $N=4$ حالت out-of-focus تشکیل است که با 1، 0 اندازه می‌گیرد)

" " برای $N \geq 6$ حداکثر می‌شود $p_{\geq 6} f^2$

اگر فرض کنیم احتمالات پیشین تقریباً مساوی هستند، آن‌گاه $N=2$ محتمل‌ترین است، زیرا f بسیار کوچکتر از e فرض شده است.

$$M_1, M_2 \in \{0, 1, 2, 3, 4\}$$

$$N \in \{1, 2, 3\}$$

$$P(N | M_1=2, M_2=2)$$

$$P(N | M_1, M_2) = P(N, M_1, M_2) / P(M_1, M_2)$$

$$P(N | M_1=2, M_2=2) = P(N, M_1=2, M_2=2) / P(M_1=2, M_2=2)$$

$$= \alpha P(N, M_1=2, M_2=2)$$

$$= \alpha \sum_{F_1} \sum_{F_2} P(F_1, F_2, N, M_1=2, M_2=2)$$

با توجه به معادله‌ی سراسری شبکه‌بیزی:

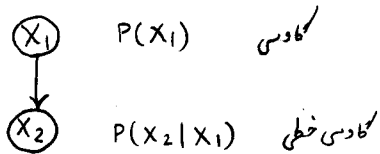
$$= \alpha \sum_{F_1} \sum_{F_2} P(F_1) P(F_2) P(N) P(M_1 | F_1, N) P(M_2 | F_2, N)$$

$$= \alpha P(N) \sum_{F_1} P(F_1) P(M_1 | F_1, N) \sum_{F_2} P(F_2) P(M_2 | F_2, N)$$

$$= \alpha P(N) (P(F_1) P(M_1 | F_1, N) + P(\neg F_1) P(M_1 | \neg F_1, N))$$

$$\times (P(F_2) P(M_2 | F_2, N) + P(\neg F_2) P(M_2 | \neg F_2, N))$$

۳)

(۳)

$$P(x) = \frac{1}{\sqrt{(2\pi)^n |\Sigma|}} e^{-\frac{1}{2} (x-\mu)^T \Sigma^{-1} (x-\mu)}$$

\downarrow ماتریس کوواریانس \downarrow بردار میانگین

$$x = \begin{bmatrix} x_1 \\ x_2 \end{bmatrix} \quad \mu = \begin{bmatrix} m_1 \\ m_2 \end{bmatrix}$$

فرض: $\Sigma^{-1} = \begin{bmatrix} c & d \\ d & e \end{bmatrix}$

$$-\frac{1}{2} ((x-\mu)^T \Sigma^{-1} (x-\mu)) =$$

$$-\frac{1}{2} (c(x_1 - m_1)^2 + 2d(x_1 - m_1)(x_2 - m_2) + e(x_2 - m_2)^2) \quad (*)$$

$$P(x_1) = \frac{1}{\sigma_1 \sqrt{2\pi}} e^{-(x_1 - \mu_1)^2 / (2\sigma_1^2)}$$

$$P(x_2 | x_1) = \frac{1}{\sigma_2 \sqrt{2\pi}} e^{-(x_2 - (ax_1 + b))^2 / (2\sigma_2^2)}$$

↓

$$P(x_1, x_2) = P(x_2 | x_1) P(x_1)$$

$$= \frac{1}{\sigma_1 \sigma_2 (2\pi)} e^{-(\sigma_2^2 (x_2 - (ax_1 + b))^2 + \sigma_1^2 (x_1 - \mu_1)^2) / (2\sigma_1^2 \sigma_2^2)}$$

↓ *

$$c = (\sigma_2^2 + a^2 \sigma_1^2) / \sigma_1^2 \sigma_2^2$$

$$2d = -2a / \sigma_2^2$$

$$e = 1 / \sigma_2^2$$

$$\frac{1}{\sigma_1 \sigma_2 (2\pi)} = \frac{1}{\sqrt{(2\pi)^n |\Sigma|}} = \frac{1}{(2\pi) \sqrt{1/|\Sigma^{-1}|}} = \frac{1}{(2\pi) \sqrt{ce - d^2}}$$

\downarrow $1 / \sigma_1^2 \sigma_2^2$

$P(x_1, x_2)$ به طور مشابه به m_1 و m_2 دست می‌آید. با تکرار دادن در فرمول

می‌بینیم که واقعاً گوسی چندتاییه است.

ماتریس کوواریانس:

$$\Sigma = \begin{bmatrix} c & d \\ d & e \end{bmatrix}^{-1} = \frac{1}{ce - d^2} \begin{bmatrix} e & -d \\ -d & c \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} \sigma_1^2 & a\sigma_1^2 \\ a\sigma_1^2 & \sigma_2^2 + a^2\sigma_1^2 \end{bmatrix}$$

مر (F)

$$P(B|j, m)$$

(۴) الف

$$= \alpha P(B) \sum_e P(e) \sum_a P(a|b, e) P(j|a) P(m|a)$$

$$= \alpha P(B) \sum_e P(e) \left[0.9 \times 0.7 \times \begin{pmatrix} 0.95 & 0.29 \\ 0.94 & 0.001 \end{pmatrix} + 0.05 \times 0.01 \times \begin{pmatrix} 0.05 & 0.71 \\ 0.06 & 0.999 \end{pmatrix} \right]$$

$$= \alpha P(B) \sum_e P(e) \begin{pmatrix} 0.598525 & 0.183055 \\ 0.59223 & 0.011295 \end{pmatrix}$$

$$= \alpha P(B) \left[0.002 \times \begin{pmatrix} 0.598525 \\ 0.183055 \end{pmatrix} + 0.998 \times \begin{pmatrix} 0.59223 \\ 0.011295 \end{pmatrix} \right]$$

$$= \alpha \begin{pmatrix} 0.001 \\ 0.999 \end{pmatrix} \times \begin{pmatrix} 0.59224259 \\ 0.01493351 \end{pmatrix} = \alpha \begin{pmatrix} 0.0059224259 \\ 0.014918576 \end{pmatrix}$$

$$\approx \langle 0.284, 0.716 \rangle$$

ب) با وارد کردن گام زمان سازی، ۷ جمع، ۶ ضرب، ۲ تقسیم داریم.
الگوریتم بر شماری ۶ ضرب اضافی نیاز دارد.

ج) برابر کاسیدی $P(x_1 | x_n = \text{true})$ با استفاده از بر شماری باید دودرخت دودویی کامل (هر کدام برابر یک مقدار x_1) حرکت با عمق $n-2$ را ارزیابی کنیم. پس کل کاری می شود $O(2^n)$.
با استفاده از حذف متغیر، فاکتورها خارج از دو متغیر رشد نمی کنند. برابر مثال مرحله اول می شود:

$$P(x_1 | x_n = \text{true})$$

$$= \alpha P(x_1) \dots \sum_{x_{n-2}} P(x_{n-2} | x_{n-3}) \sum_{x_{n-1}} P(x_{n-1} | x_{n-2}) P(x_n = \text{true} | x_{n-1})$$

$$= \alpha P(x_1) \dots \sum_{x_{n-2}} P(x_{n-2} | x_{n-3}) \sum_{x_{n-1}} f_{x_{n-1}}(x_{n-1}, x_{n-2}) f_{x_n}(x_{n-1})$$

$$= \alpha P(x_1) \dots \sum_{x_{n-2}} P(x_{n-2} | x_{n-3}) f_{x_{n-1} x_n}(x_{n-2})$$

خط آخر نشان می دهد که با $n-1$ متغیر در جای n متغیر است. کار انجام شده در گام اول یک ثابت مستقل از n است، پس با استقراری n می توان گفت که کل کار $O(n)$ است.

(د) از استقراری تعداد گره ها در $\text{polytree}^{(pt)}$ استفاده می کنیم. پایه بدیهی است. فرض استقرای: فرض می کنیم هر pt

با n گره تولید در زمانی متناسب با اندازه pt (یعنی مجموع اندازه های CPT ها) متناسب شود. حال یک pt با $n+1$ گره

در نظر می گیریم. هر ترتیب از گره ها که با تقویری سازگار باشد، ابتدا بر مبنای گره های برگ را از این pt حذف می کند. برای حذف

همه ی برگ ها باید کاری متناسب با اندازه ی CPT آن انجام شود. در این صورت چون شبکه یک pt است، برای هر والد

یک زیرمجموعه مستقل باقی می ماند. کاری که هر زیرمجموعه ی برگ متناسب با مجموع اندازه های CPT آن است پس مجموع کار برابر

$n+1$ گره متناسب با مجموع اندازه های CPT آن است. (چون خطی است)

polytree: ساختار یکسره بدون جهت بین هر دو گره در شبکه وجود دارد.